

Žmajjevo oko

broj 22

NEOBIČNA I
STRAŠNA STVORENJA

LITERARNI
POKUŠAJI

OBILJEŽAVANJE
DANA...

POSJETILI
SMO...

U POSJETU
NAMA

ELMER

MEDIJSKA
KULTURA
STRIP

SPORTSKI
USPJESI

Riječ urednika

Evo, priveli smo kraju još jednu školsku godinu i tiskali još jedan broj Zmajeva oka. O svim zbivanjima i događanjima u školi i oko škole pročitat ćete na stranicama našeg lista.

Sve smo pratili, bilježili i fotografirali, od početka do kraja.

Gdje smo sve bili? Što smo radili? Kamo smo putovali? S kim smo se družili? Odgovore na ova i slična pitanja saznat ćete ako pročitate najnoviji broj Zmajeva oka.

U ovom broju moći ćete čitati i vidjeti nagrađene i pohvaljene literarne i likovne radove 6. natječaja Povist mesta moga. U listu su pohranjeni i vaši likovni i literarni radovi nastali tijekom godine.

Prije nego počnu ljetne vrućine, svakako, pročitajte Zmajevsko oko, a kada upeče zvizdan uživajte u suncu, moru i druženju, jednostavno uživajte u ljepoti ljeta.

Do ponovnog susreta lijepo vas pozdravljamo i želimo vam ugodne i vesele ljetne praznike.

Lucija Medić, 3.

PRONADITE ŠTO VAS ZANIMA

Neobična i strašna stvorenja	6. likovno-literarni natječaj Povist mesta moga s temom neobičnih i strašnih stvorenja iz narodne predaje	3
Literarni pokušaji	Nagrađeni radovi s LiDraNa, Valentinova, Dana zmaja Pjesme o ljubavi i prirodi, haiku poezija...	11
Medijska kultura	Strip Elmer	14
	- Strip Pitalice (rovogdo)	15
Obilježili smo Dane	Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje	16
	UZ Krtol u Marini za Dane kruha	16
	Sjećanje na Vukovar; Večer matematike; Sveti Nikola	17
	Božićna priredba; Maškare	18
	Valentinovo; Dani hrvatskog jezika; Dan plesa	19
	Sadržajno zanimljiv tjedan obilježavanja Dana škole	20
U posjetu nama	Debela palačinka kazališta Bumerang	22
	Lutkarski mjuzikl – Lijepo putovanje Lijepom našom	22
	Županijsko natjecanje iz engleskog jezika	22
Posjetili smo	Prvaši i drugaši u posjetu Gradskoj knjižnici u Šibeniku	23
	Izlet prvaša i drugaša na Gradinu	23
	U očekivanju jeseni nastava i igra trećaa na vrhu Gradine	23
	Izvanučionička nastava trećaa na vrhu brda Kopara	24
	Terenska nastava trećeg razreda u Šibeniku	24
	Škola u prirodi učenika trećeg razreda – Dvorac stara Sušica	25
	Trećaši šetnjom do Smokvice	26
	Terenska nastava četvrtaša u Krapini, Trakošćanu i Zagrebu	26
	Terenska nastava učenika četvrtog razreda u Sinju	27
	Terenska nastava 4.r. i grupe učenika viših razreda u Splitu	27
	Terenska nastava 4.r. – Sjeverni Velebit, Krk, Ogulin i Nin	28
	Petaši u Gradskoj knjižnici i samostanu sv. Luce u Šibeniku	28
Terenska nastava šestaša u Splitu	29	
Osmaši i sedmaši u Vodicama	29	
Zabavna ekskurzija osmaša u širokogrudnu Slavoniju	29	
Zadruga Krtol najbolja na Međužupanijskoj smotri u Zadru	30	
Posjet Gornjoj Stubici	30	
Sportski uspjesi	Uspjeh naših učenika u kickboxingu	31
	Uspjeh u badmintonu; Intervju sa Simonom	31

Zmajevsko oko

LIST UČENIKA OŠ ROGOZNICA

B R O J 2 2

ŠK. GOD. 2015./16.

LIPANJ 2016.

GLAVNI UREDNIK

Blaga Miliša, prof.

UČENICI NOVINARI

Valentina Vidović, 8.,

Tomislava Ercegović, 8.

NOVINARI SURADNICI

Jasna Dodić-Matošin, učit.-savjetnik RN,

Paola Glavurtić, prof.,

Maja Janković, prof.,

Tatjana Ercegović, dipl. pravnik,

Deni Lušić, 5., Adriano Vidović, 5.,

Petra Toić, 6., Alenka Lakatoš, 7.

LIKOVNI UREDNIK

Paola Glavurtić, prof.

RAČUNALNA OBRADA I DIZAJN

Boško Šetka, prof.

TEHNIČKA PODRŠKA U IZRADI LISTA

Tatjana Ercegović, dipl. pravnik

CRTEŽ NA NASLOVNICI

Kristina Guteša, 8.

(Povist mesta moga - 2. nagrada)

CRTEŽ NA POLEĐINI

Tomislav Pandža, 8.

ISPIS LISTA

OŠ Rogoznica

6. LIKOVNO – LITERARNI NATJEČAJ POVIST MISTA MOGA

Blaga Miliša, prof.

Neobična i strašna stvorenja iz narodne predaje

U eri snažnog tehnološkog razvitka i ubrzanog načina života te sve veće otuđenosti suvremenog čovjeka likovno - literarnim natječajem Povist mista moga pokušavamo nakratko zaviriti u prošlost i osvjetliti tračkom svjetlosti vrijeme naših pradjedova, ukazati na neke tradicionalne vrijednosti života i sačuvati od zaborava narodne običaje i vjerovanja. Literarni i likovni radovi učenika osnovnih

škola svjedoče o ljepoti jednog vremena, o jednostavnom i skromnom životu običnog malog čovjeka, otkrivaju radosti i patnje tog čovjeka i čuvaju lijepu domaću riječ.

Ove godine održan je šesti likovno – literarni natječaj Povist mista moga. Njegova tema bila je **Neobična i strašna stvorenja iz narodne predaje**. Na natječaj je pristiglo puno radova iz svih krajeva naše domovine.

Sukob stvarnog i nestvarnog, vječna borba dobra i zla, ljudsko htijenje da utvrdi pravi smisao života i otkrije najtananije i najdublje pa i one najmračnije istine o životu zajedničko je obilježje svih radova.

U ovoj rubrici lista donosimo nagrađene i pohvaljene likovne i literarne radove te još nekoliko vrijednih radova učenika naše škole.

NAGRAĐENI I POHVALJENI LIKOVNI I LITERARNI RADOVI

NAGRAĐENI LIKOVNI RADOVI - NIŽI RAZREDI:

1. Jana Držanić, 4.a

OŠ Tomaša Goričanca, Mala Subotica,
Međimurska županija
Mentorica: Ljiljana Rinkovec

2. Petra Smokrović, 4.

OŠ Starigrad – Paklenica, Zadarska županija
Mentorica: Radojka Milovac

3. Vanessa Golubić, 2.a

OŠ Tomaša Goričanca,
Mala Subotica,
Međimurska županija
Mentorica: Marija Jelenić

POSEBNA POHVALA:

Marijeta Katalinić, 2.

OŠ sv. Filip i Jakov,
Zadarska županija
Mentorica: Dražena Strpić

NAGRAĐENA LIKOVNA KOLEKCIJA:

OŠ Nikola Tesla, Rijeka,
Primorsko – goranska županija
Mentor: Ivan Mrakovčić

- Elena Ariana Koteles, 6.
- Luka Katuša, 5.
- Vid Jurešić, 5.
- Borna Žgombić, 6.
- Filip Jurić, 6.

NAGRAĐENI LIKOVNI RADOVI - VIŠI RAZREDI:

1. Matija Bauman, 8.b

OŠ Sokolovac, Sokolovac,
Koprivničko – križevačka županija
Mentorica: Ivana Devčić Rakijašić

2. Kristina Guteša, 8.

OŠ Rogoznica, Rogoznica,
Šibensko – kninska županija
Mentorica: Paola Glavurtić

3. Ivona Čargonja, 8.b

OŠ Čavle, Čavle,
Primorsko – goranska
županija
Mentorica: Barbara Brnelić

POSEBNA POHVALA:

Laura Vresk, 5.

OŠ Kamenica, Lepoglava,
Varaždinska županija
Mentorica: Jadranka Kučar

POHVALJENA LIKOVNA KOLEKCIJA:

OŠ Rogoznica, Rogoznica,
Šibensko – kninska županija
Mentorica: Maja Pezelj Ercegović

- Larisa Vrdoljak, 3.
- Toni Županović, 3.
- Laura Marinov, 3.
- Mia Radić, 3.
- Lovre Serdarević, 3.
- Antonio Mijalić, 3.

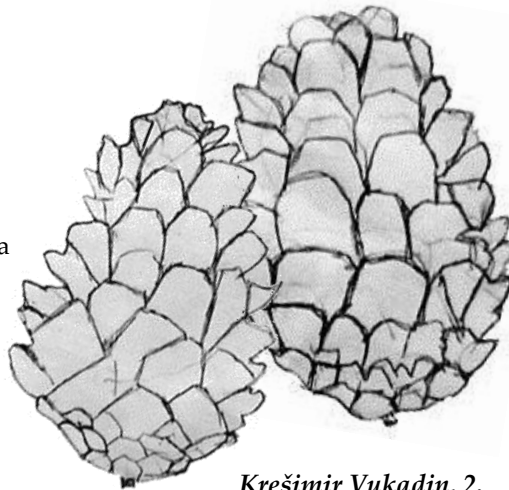
Sara Đaković, 4.

Karla
Stočić, 8.

NAGRAĐENI LITERARNI RADOVI:

- 1. Antun Pendo, 5.**
„Lorko u Konavlima“,
„Šćepica protiv strašnog lorka“
OŠ Gruda, Gruda
Mentor: Paulina Kisić Pendo
- 2. Ana – Marija Haramustek, 6.**
„Pradedekove copernice“
OŠ Matije Gupca Gornja Stubica
Mentorica: Nikolina Fruk
- 3. Verena Krastić, 6.**
„Neobična priča“
OŠ Mate Balote Buje
Mentorica: Sonja Buljević

Krešimir Vukadin, 2.

POHVALJENI LITERARNI RADOVI:

- Petar Vođinac, 7.**
„Vira Slavonca od svi zala čuva“
OŠ Josip Kozarac, Slavonski Šamac
Mentor: Josip Galović
- Tara Šimunić, 6.**
„Čudovište iz Klane“
OŠ Rikard Katalinić Jeretov, Opatija
Mentorica: Milana Međimorec
- Ive Šantić, 7.**
„Vještica i zvijer“
OŠ Mate Balote Buje
Mentorica: Sonja Buljević
- Kristijan Vidović, 5.**
„Kić Medo“
OŠ Rogoznica
Mentorica: Blaga Miliša

1. NAGRADA: OŠ GRUDA, GRUDA, MENTOR: PAULINA KISIĆ PENDO

Antun Pendo, 5.

Lorko u Konavlima

U video igricama, kako i u mnogim današnjim filmovima, često se pojavljuju zombiji. Jako su popularni tako da čak postoji i jedan dan u godini kad se ljudi oblače u zombije kako bi izgledali kao živi mrtvaci, te takvi šecu ulicama. Danas zombiji umjesto da nas preplaše, više nas nasmijavaju. Davno prije nije bilo tako. Konavoski zombi zove se lorko. To je čovjek ustao iz mrtvih, zastrašujuće stvorenje pri čijem se spominjanju starim Konavljanima dizala kosa na glavi. Svako selo, svaki zaselak i svako konavosko mjesto imali su kroz povijest ne jednog, nego nekoliko lorka. Nažalost, većina priča o lorcima nije ostala zabilježena ili je ostao prenesen samo mali dio priče. Najčuveniji konavoski lorko bio je Vukota s konavoskih brda. O njemu postoje mnogi crkveni zapisi u kojima se iznose svjedočenja ljudi koji su vidjeli ovog živog mrtvaca. Da bi se lorkovu nemirnu dušu umirilo i odvelo na *onaj svijet*, bilo je potrebno napraviti crkveni obred koji se zove uklinjanje. Ukleti, znači vezati lorkovu dušu na točno određeno mjesto koje isti taj lorko reče. Nažalost, iz primjera Vukote vidimo da to uklinjanje nije uvijek uspijevalo, jer pos-

toje zapisi da je on uklet u mnogim konavoskim mjestima, pa tako i u samostanu u Pridvorju. Priču o Vukoti ostavit ćemo za neki drugi put jer bi se o njemu mogao ispisati veliki roman a ovdje će biti ispričana priča o komajskom lorku zaboravljenog imena i jednomu čovjeku koji se s njim sukobio.

Šćepica protiv strašnog lorka

Šćepica S. bio je mornar na brodovima Dubrovačke Republike. Legenda o njemu kaže da je bio čovjek silne snage. Komajani bi o njemu govorili da se ne boji ni živa ni mrtva. Jednoga ljetnog sparnog dana, nakon što se vratio s broda, Šćepica je pošao posjetit svoje rođake u Grušiće. Budući nije volio jahati, ni konja ni mazgu, išao je pješice preko Žanjčana - uske doline između Komaja i Grušića. Tim starim, tijesnim putem, koji prolazi kroz šumu i mimo mnogih jama, nitko se noću nije usudio prolaziti, pogotovo tih dana jer se pročula priča da je jedan čovjek prije nekoliko dana ustao iz groba. Noću je taj lorko od silnog bijesa čupao stabla i

bacao ih po stazama. Cijeli komajski kraj bio je u velikom strahu, ali to Šćepicu nije brinulo, on je mirno pošao kod svojih rođaka na krsno ime. Cijeli dan je jeo i pio, a kad je pala noć reče rođacima da ide doma. Rođaci su ga nagovarali da ostane jer je pala noć i da se priča svašta o lorcima. Hrabri Šćepica uporno je odbijao nagovaranja i molbe te je krenuo kući, vraćajući se kroz Žanjčan. Uvečer je bilo toliko mračno da nisi mogao vidjeti niti prst pred nosom, tako da je Šćepica od rođaka morao uzeti feral. Pređe Šćepica pola puta i na starome deblu vidio je neki tamni lik kako sjedi. Šćepica ga pozdravi s „Faljen Isus!“, ali čovjek mu ne odgovori. Kad se Šćepica već jako približio spodoba ustane zaklonivši mu prolaz. Ogromini tamni čovjek reče kao iz bunara: „Ja sam lorko! Bježi od mene, ustao sam iz groba!“ Šćepica ga posvijetli feralom te mu reče: „Poznam te. Nisam te se bojao dok si bio živ pa te se ne bojim ni sad! Makni se da prođem, kasnim doma!“ Uz strašni krik lorko se baci na Šćepicu. Njemu ispadne feral koji se udarajući od tlo ugasio, tako da su se borili u mraku. Lorko je bio silno

1. nagrada

snažan, ali ni Šćepica nije bio slabiji. Neprestano se hrvajući i udarajući jedan drugoga čim su god stigli poveljali su nekoliko međa, te počupali više mladih lovorika i dubova kojima su udarali jedan po drugome. Satima su se teško borili. U jednom trenutku obojica iscrpljeni stadoše jedan nasuprot drugoga.

„Neriješeno“, iznemoglo reče lorko.

„U redu“ zadihano mu potvrdi Šćepica.

Lorko ode putem prema komajskom groblju i odmah nestane u tami, a Šćepica pronade feral te kresivom, koje je nosio u torbici koju je odbacio kada je počela bitka, upali feral te ode doma.

Tako su Šćepica i lorko završili jedini poznati sukob u Konavlima između živog i neživog čovjeka, bez pobjednika. Kako su lorci bića nadnaravne

snage, i kako im se po predanjima možemo zaključiti da je pobjednik u ovom sukobu ipak bio Šćepica.

Matija Bauman, 8.b, OŠ Sokolovac; Mentorica: Ivana Devčić Rakijašić

2. NAGRADA: OŠ MATIJE GUPCA GORNJA STUBICA, MENTORICA: NIKOLINA FRUK

Ana-Marija Haramustek, 6.

Pradedekove copernice

Isripovedala bum vam jenu zgodu o svojemu pradedeku i njegovu susretu z copernicami.

Ovak... To je bilo jenu večer dok vam je moj pradedek pil v bertije. Išel je dima negde kre 4 v jutre i po putu mu se baš nekak kriesile pred očima, jer znate već koj se dela vu bertije...pije se! E, on vam se tu večer tak nalokal kak nigdar vu životu, nije znal za se. Tak je bar rekla moja prababica. Pripovedala mi je kak je on takov nalokan po njiva i potoki išel dima, a po putu su ga naganjale copernice. Pitate se sigurne doj su pak copernice jer niste nigdar čuli za tu reč - copernice? To su vam babe tere vam imaju nekakvu čudnu magiju vu sebe i moreju delati z vas koj got hočeju, a vi si nemrete pomoći. Tak su i te vražje copernice delale svega i svačega z mojega pradedeka. Mislil si je da je gotov, da više nigdar ne videl moju prababicu i da ga bu sam vrag zel! Bil je nalokan i nije se mogel dosetiti kak da pobegne copernicam, no sam Isusek i Majčica Božja pomogli su mu da se ipak nečega doseti – hitil se naklu i

počel kolitati. Na kraju, kad se zaustavil, videl je da ga copernice više ne pratiju.

Dругега јутра прабабика је нашла прadedeka sega raščarupanoga i strganoga v krevetu kak si leži i spi. Zbudila ga je i sirotica si nije mogla ni zamisliti to koj je bu pradedek povedal, to koj mu se dogodile. Sirotica prababica nije poverovala v

pradedekovu priču da su ga napale copernice. Mislila je da je bil nalokan i da se negde stukel v grabe kad je opal. Pradedek se više nigdar v životu nije napil kak onu večer. Bil je siguren: ake se pak naloka, da ne dobre prešel kre copernic. Siroček je imel velki strah da ga neju pak napale i sega raščerupale pa se tak moj pradedek ostavil pila.

Petra Smokrović, 4., OŠ Starigrad; Mentorica: Radojka Milovac

3. NAGRADA: OŠ MATE BALOTE, BUJE, MENTORICA: SONJA BULJEVIĆ

Verena Krastić, 6.b

Neobična priča

Bila je hladna zimska noć. Krv se ledila u žilama zbog hladnoće. U trošnoj, staroj kućici na osami rodilo se malo stvorenje, maleni dječak. Bio je sladak poput meda. Njegovu glavicu krasila je crna gusta kosa. Majka ga je milovala svojim nježnim rukama. Rodio se u bijeloj košuljici. Iste noći, u tamnoj i mračnoj šumi, u crnom mjehuru rodila se malena

štriga. Iz njezinih plavih očiju izlazila je zloba. Majku je odmah pretvorila u kamen. Svugdje je vladalo crnilo, mrak, strah,...

Kako je rasla činila je štetu na svakom koraku. Kada je navršila sedam godina, pretvorila je malog dječaka u pticu. Njezin zločesti smijeh širio se šumom. Svima su od njega trnci prolazili kroz tijelo. Nije

voljela djecu.

Jedne ljetne noći uvukla se ona kroz ključanicu, u obliku šarenog leptira, u posteljicu dječaka koji je spavao mirnim snom. Izgovorila je čarobne riječi i dječaku je otpala kosa, a ostao je i bez zuba. Svojom crnom rukom dohvatila je njegove uši i pretvorila ih u prste. Otvorila je njegov dnevnik i bacila ga u pakao. Sobu je začarala crnom magijom. Tko god bi u sobu ušao iz nje više ne bi izašao. Pretvorio se u prah.

Jedino je krsnik mogao osloboditi svijet od zle štrige. Dogovorio je sastanak na raskrižju dobra i zla. Trebalo je doći do borbe između svjetla i tame, dobrote i mržnje. Borba se odužila sve do zore što je odgovaralo krsniku. U zoru štrige gube svoju snagu i ako tračak svjetlosti izađe prije njihove pobjede, one nestaju zauvijek. Tako je i bilo. Štriga je nestala. Krsnik je maknuo crnu magiju iz djetetove sobe. Djetetu je vratio ljepotu koju mu je štriga oduzela.

O čudesnom su se događaju pričale razne priče. Istinite ili lažne, tko zna?

Jana Držanić, 4.a, OŠ Tomaša Goričanca; Mentorica: Ljiljana Rinkovec

POHVALJENI LITERARNI RAD, OŠ ROGOZNICA, MENTORICA: BLAGA MILIŠA

Vanessa Golubić, 2.a,
OŠ Tomaša Goričanca;
Mentorica: Marija Jelenić

Kristijan Vidović, 5.

Kić Medo

Postoji jedan mali, smeđi medo. Nosi smeđe čizmice, bijele rukavice i crvenu kravatu, a na glavi uvijek ima crni šešir s bijelim prugama. Tom malom medi ime je Kić Medo. Jako je zanimljiv i zato se skriva među plišanim igračkama, u ormariću ili ispod kreveta. Kad ga netko gleda, samo se ukupi da nitko ne zna da je živ. Kić Medo ide od kuće do kuće i krade dude malim bebama. Nitko ne zna zašto to radi, ali dude i dalje nestaju.

Jednom je došao u kuću moje mame, kad je bila mala, i ukrao joj je dudu. Njezina baka odmah je znala da je u kući bio Kić Medo koji živi i dan danas i još uvijek krade dude.

Ako imate malu bebu, budite oprezni jer ako joj nestane dudu, znajte da je u vašoj kući bio Kić Medo.

Neobična i strašna stvorenja

POHVALJENA LIKOVNA KOLEKCIJA: OŠ ROGOZNICA, MENTORICA: MAJA PEZELJ ERCEGOVIĆ

Toni Županović, 3.

Laura Marinov, 3.

Antonio Mijalić, 3.

Lovre Serdarević, 3.

**pohvaljena
likovna
kolekcija**

Mia Radić, 3.

Larisa Vrdoljak, 3.

**Panoj ostalih
radova s natječaja**

Tara Šimunić, 6.b

Čudovište iz Klane

Klana je malo tiho mjesto uspavano ispod Učke. Nizovi malenih kućica u zagrljaju guste šume i bijelom ogrtaču ostataka proljetnog snijega. Tragovi dima iz kamenih dimnjaka pružaju ruke prema plavom nebu. Ljudi dijele svakodnevicu, dobro i zlo. Uživaju u zajedništvu i poznavanju svojih dana.

Stanovnici Klane uskoro će doživjeti neugodno iznenađenje. Svakodnevno, tišinu malog mjesta prekidala je strašna buka i zvonjava koja se širila iz nepregledne šume prema Učki. Zvukovi su se razlijevali mjestom i ulijevali strah u kosti mještanima i svim dobronamjernim prolaznicima. Lupa i buka uskoro je postala poznata u širem liburnijskom kraju kao Čudovište iz Klane. Djeca su žurila svojim kućama nakon škole, a domaćice su prekidale ispijanja kave. Svakog predvečerje u Klani vrata šarenih kućica dočekivala su čvrsto zaključana, a škure zatvorene. Gosti i prolaznici su se prorjedili. S predvečerjem Čudovište se budilo i zvonilo i lupalo i bučilo i potvrđivalo svoje postojanje svaki dan iznova. Od kuće do kuće priča se širila i rasla, kao i Čudovište.

Visok, dlakav, kandže, oštri zubi i hrabri ljudi koji su ga izbjegli za dlaku. Mještani su bili očajni. Pozivali su znanstvenike, svećenike i mnoge učene ljude, no misterij je ostao neotkriven. Čudovište iz Klane je ostalo neotkriveno. Barem do sljedećeg proljeća.

U liburnijskom kraju dolaskom proljeća budi se i maškarano ludilo. Spremaju se ideje, šiju se maske, neka nova djeca postaju Zvončari. Svi znaju da je biti Zvončar posebna čast, potrebno je mnogo truda i iskustva pa se očevi i djedovi rado uključuju i pripremaju svoje nasljednike za tu važnu ulogu. Dječaci ponosno stupaju i pokazuju svoje umijeće dok im se divi čitavo mjesto. I ove godine pripreme su bile u punom jeku u svim kućama klanskoga kraja, osim u kući malog Jure. Njegov otac je preminuo dok je još bio mali, a majka je uvijek prezaposlena i preumorna, a i svi znaju da to nije zadatak majke. Zato se Jure odlučio sam spremati i osvjetlati obraz svojoj obitelji. U staji je pronašao staro zvonno svoga oca i odvuкао ga u obližnji šumarak. Svake večeri se iskrao iz

kuće i odlazio na vježbanje. Istina, zvukovi koje je proizvodio nisu bili

pohvala

Maja Akrap, 6.

potpuno nalik onima koje je čuo kod iskusnih Zvonačara, ali Jure je bio siguran da će vježbom i to postići. Trudio se i zvonio i lupao potpuno nespjavan straha i panike koje je prouzročio u svom kraju. Jure je bio neumoran. Tako se jedne večeri suočio i s licima svojih mještana koji su naoružani lopatama i sjekirama došli u šumu jednom zauvijek istjerati Čudovište iz svog mjesta. Zamislite iznenađenja na njihovim licima kada su umjesto strašnog Čudovišta ugledali rumeno lice malog Jure. Uskoro je priča razriješena uz olakšanje i sreću koja je zavladała cijelim mjestom. Ljutnja je zaboravljena, a mjesto složno u namjeri da se pomogne malom Juri. Bilo ih je stid što se nisu i sami sjetili dječaka koji je trebao njihovu pomoć, a to nitko nije vidio. Dan smotre Zvonačara osvanuo je sunčan, a ljudi su milili prema Klani da vide njihov pomladak. Na čelu kolone stupao je mali Jure ponosno uzdignute glave noseći tatino zvon, sjajno i ispolirano. Tek ponekad bi pogledao prema nebu siguran da mu se tata smiješi široko, baš kao i ma-ma koja ga je ispratila u suzama.

3. nagrada
viši razredi

Ivona Čargonja, 8.b, OŠ Čavle; Mentorica: Barbara Brnelić

Marijeta Katalinić, 2.
OŠ sv. Filip i Jakov; Mentorica: Dražena Strpić

Laura Vresk, 5.
OŠ Kamenica, Lepoglava; Mentorica: Jadranka Kučar

posebne
pohvale

POHVALJENI RAD: OŠ JOSIP KOZARAC, SLAVONSKI ŠAMAC, MENTOR: JOSIP GALOVIĆ

Petar Vođinac, 7.

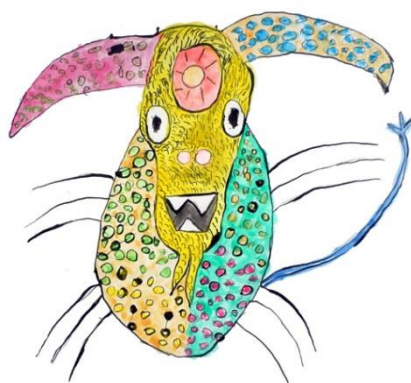
Vira Slavonca od svi zala čuva

pohvala

Uvik voljim sjesti s mojim didom porid naše stare peći i slušati njegove divane o tome kako je nekad bilo. Sićam se dobro kako smo se jedne prolitne večeri družili u toploj sobe dok je baka pekla pucavice na šporetu. Bila je večer uoči Markova. Pun je taj moj dido svakaki priča, šala, dogodovština... Voljim slušati njegov divan ko Sveto pismo. Dok je našu sobu obasjavala bila svića, po njoj su igrale sjene, a mene je uvatijo straa pa sam uteko blizu dide. „Šta se bojiš, Pero, pa nije te valda straa u didinoj kuće?“ pito me dido, a brci su mu se smijali. Reko sam mu da sam plašljiv i sveg se bojim, al sam voljio ne njegove priče o vilama i vješticama više nego išta, makar sam se kasnije moro zavuč pod jorgan kad bi išo na počinak. Nastavio je dido, a ja sam željno iščekivo novu priču o nekom čudnom stvorenju koga se svi boje.

„E, moj Pero, vi mladi ne znate danas ništ, samo buljite u taj kompjutor i on vam pamet odnosi nekud. Kad bi te pito ko je Žitomor, ti bi blenio i ne bi zno o kom ja to pripovidadam“, ponosno, i nako s visoka, govorio je dido, a ja gledao u svaki pokret njegova boravoga i rabotom izmučena lica. „Vidiš, naš je slavonski čovik od pamtivika povezan sa svetom virom kršćanskom. Ništa se tijekom cile

godine ne događa, a da u tom Boga nema i njegovog svetog blagoslova. Posli Uskrsa, dolazi Sveti Marko, i slavimo ga sutra - 25. travnja. To je vrime kad priroda cila buja, zelenilo prikriva i polje i gaj. To je vrime kad žito počinje pušcat velike vlati iz koji će izać klasje. A žito je nama Šokcima najsvetiji znamen našeg rada u godini. Njegov klas simbol je ve lipje, široke Slavonije i velike slavonske duše koja voli pismu, svirku, divan...

Anamarija Radić, 6.

Znatiželjan upitam didu kake veze imaju sveti Marko i spomenuti Žitomor. „E, dite moje, Žitomor je vražji poslanik koji lebdi nad našim poljima i čini sto muka nama seljacima. On uništaje naše usjeve, naš trud i muku, a sveti Marko svojim blagoslovom čuva naša polja. Zato blagos-

livljamo polja na vog sveca i staljamo blagosloviti vinčić žitni vlati za sveti Isukrstov križ u našim kućama. Taj nas vinčić čuva od Žitomora i naša rodna polja. Sićam se kako mi je moj dido pričao da su ga čak neki i vidili kako leti nad poljem zrelog žita, a posli je iste večeri led i vjetar otuko sva polja u selu. Kažu da ima crna krila, veliki rep kojim siče mlade biljke, rogove ko i bika, a oči ko dvi usijane žeravice. Živi na skrovitim dijelovima polja i samo ga ritki ratari vide za svog života“, ushićeno je dido pripovido i oslikavo vo čudovište od kojega mi se ledila krv u žilama. „Bać Šima i bać Franja, koji ga videše, jedva su umakli njegovom repu“, drhtavim glasom je divanio. Pitam ga: „A bi ga mogo vidit da se prošećem poljem, bil mi, dido, nau-dio?“ „Ha, ha, ne bi tebi, dite moje nau-dio, on uništaje samo naše usjeve, a tako uništaje u nas koji živimo od trudnog rada i muke svoga lica. Vidiš, zato su naši seljani dizali križeve krajputaše, da sam dragi Bog čuva i naša polja. Moramo kleknit prid križ i silit se da je Bog uvijek uz nas, da nas brani od svi napasti koje nam prite. Zato je svit i uzeo blagoslov žita na Svetog Marka, da sveti Marko izmolji pomoć Božju i Blažene Divice Marije da nam obrane naše usjeve od vražjeg poslanika Žitomora“, divanio je dido

Neobična i strašna stvorenja

pogledavajuć u nebo kroz prozor koji je obajavala misečina. Znatiželjno ću ponovo: „Dido, je li taj Žitomor i noćas u našim poljima?“ „Je, je, dite moje, on je uvijek tu dok je svita i vika, al nas brani naša vira, mi smo jači od svi Žitomora i Bulji, vještica i Baba Roga, jer je uz nas dite Božje – Isus. I dok je vire u nama bit će nas i žita i

svih plodova koje va naša slavonska plodna crnica svake godine daruje.“ Svića je polako dogorijevala, nestale su sjene po sobe, baka je pospremila za nama, pucavice smo pojeli. Uvatio nas je njeke slatki san i odosmo na spavanac. U mojoj se glavi nizale strašne slike okrutnog Žitomora, no straa je nesto u trenu kad sam pogled

upro u križ Isusov i blagosloviti vinčić ispletan od žitni vlati koji je vjesio o Isusovu križu. Tako sam na didinom otomanu brzo utonuo u san snivajući lipe naše njive nad kojim sunčane zrake s neba bdiju pazeć na svaku našu, mukom natopljenu, vlat žita.

NAGRAĐENA LIKOVNA KOLEKCIJA: OŠ NIKOLA TESLA, RIJEKA, MENTOR: IVAN MRAKOVČIĆ

Luka Katuša, 5.

Vid Jurešić, 5.

Filip Jurić, 5.

nagrađena
likovna
kolekcija

Borna Žgombić, 5.

Elena Ariana Koteles, 5.

Grgo Ercegović, 2.

Zelena priča

Ispod zelenog stabla u zelenoj travi živi zeleni skakavac. Zeleni skakavac po cijeli dan skače po zelenoj travi. Društvo mu često pravi zeleni zelembač, veliki zeleni gušter. Dok zeleno sunce sja, sunčaju se na zelenom kamenu, a zelene ptice pjevaju vesele zelene pjesme.

Ivan Paleka, 2.

Priča o kestenu

Došla je jesen. Kestenčići sa stabla skaču. Dok puše povjetarac, lišće se ljulja. I dok jesenska tuga nosi lišće sa stabla, kestenčići još uvijek skaču.

LiDraNo - OPĆINSKA RAZINA

Deni Lušić, 5.

Priča jedne zime

Ovo je priča jedne zime
Nema da se igra s kime
Svu je djecu prehladila
nisu kaput oblačila.

Sada sama sanjkama juri
više njima: „Ajd' požuri“
Ali zato kad je s nama
nema kraja zabavama.

Jedno dijete ozdravilo,
dragu zimu pozdravilo,
pa je zima bila mila,
zdravo dijete zagrlila.

Katarina Pavić, 3.

Život mojih predaka

Jednom mi je baka pričala kako su se ona i djed upoznali. Bilo je to u jesen davne 1960. godine. U selu, gdje je baka rođena, održavale su se konjske utrke. Tu su se sastajali mladi i stari. Tada je baka ugledala prekrasnog, visokog mladića. Odmah je znala da će taj mladić biti njen momak. Odjednom je moj djed prišao baki i želio s njom razgovarati. Tako je baka sramežljivo pristala, bila je ushićena. Od toga dana bili su nerazdvojni.

Nedugo nakon toga su se vjenčali. Zatim je baka došla u veliku obitelj gdje se živjelo jako skromno. Kada su dobili prvo dijete, moga strica odlučili su graditi kuću. Oboje su bili zapo-

sleni tako da su kuću gradili kat po kat. Na kraju su sagradili tri kata i dobili troje djece. Mukotrпно su radili u vinogradu, na oranici i uzgajali su krave, koze, svinje, kokoši, zečeve i magarce tako da su imali svoje meso, mlijeko, sir, jaja, vina, pšenice, kukuruza, voća i povrća. To im je bilo potrebno za obitelj i životinje koje su uzgajali. Baka i djeda su puno radili i svega se odricali da bi djeci bilo bolje. Baka je šivala robu, po noći, za djecu jer je po danu puno radila.

Moja baka i djed su imali težak, ali sretan život.

Lucija Radić, 4.

Kristina Guteša, 8.

Jutro na Krki

Jesen je,
hladna,
tmurna.
Blijedo sunce
probija bedem
jasena i graba
povijenih
uz tok nabujale rijeke,
bučne,
snažne.
Skriveno
u šikari trske
jezerce,
mirno,
glatko,
prekriveno
zelenim lišćem lopoča,
gdje lijeno ispruženi
čančara,
žaba i
blavor
prkose bijesu podivljale Krke.

pohvala

Anamarija Karabatić, 6.

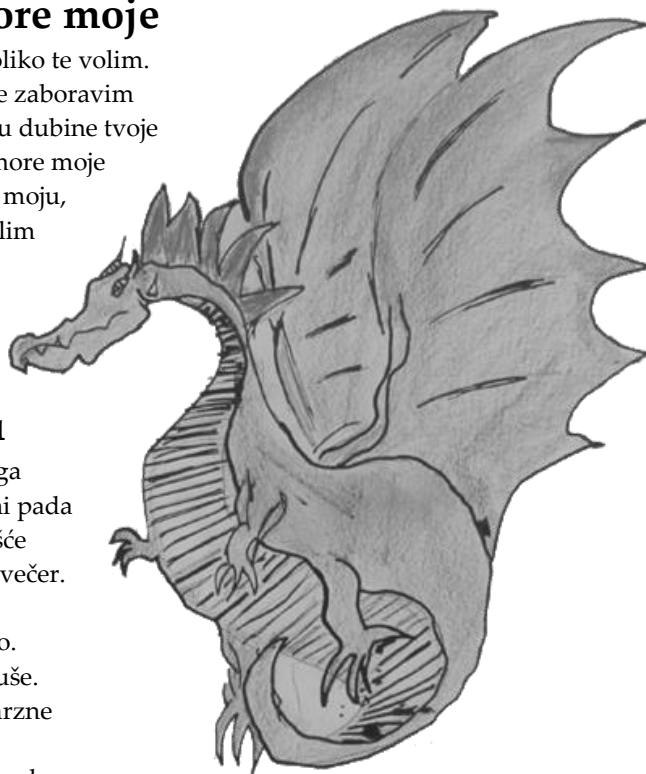
Volim te more moje

Kako da ti kažem koliko te volim.
Kako da tvoje valove zaboravim
kad čežnja me vuče u dubine tvoje
prekrasno, modro, more moje
Ispuni najveću želju moju,
daj da te čvrsto zagrlim
i da taj trenutak
zauvijek pamtim.

Dario Karabatić, 5.

Volim zimu

Zima mi je čak i draga
kada snijeg nam vani pada
Volio bih da to je češće
da se sanjkam cijelo večer.
Volim kad je hladno
al' ne volim kišu zato.
Volim kada vjetar puše.
Kada lokva cijela smrzne
klizalište malo tu je.
Volim zimu zbog blagdana,
tople noći i spavanja.

Tomislava Ercegović, 8.

Lucija Medić, 3.

Valentinovo nije jedini dan za ljubav

Valentinovo se slavi 14. veljače. To je dan zaljubljenih.
Ali, nije samo Valentinovo dan za ljubav. Ljubav treba pokazivati
svaki dan, jer bez ljubavi nema života. Ljubav sve pokreće. Ljubav
pokazujemo malim znakovima pažnje, poput pomaganja starijoj
osobi ili roditeljima. Kada imamo ljubavi u sebi postajemo iz dana u
dan sve bolji ljudi. Kada kažemo „Volim te!“ to ne vrijedi ako to ne
pokazujemo djelima.
Za mene je ljubav lijepa, ali je još ljepša ako je prava.
Ne razumijem ju baš puno, ali ću ju razumjeti jednog dana.

Anamarija Radić, 6.

Ljubav je...

Ljubav vole svi
radosni.
Ona cvate kao cvijet
I raste kao svijet

Ljubav nije zlato
ni drago kamenje.
Ljubav je cvrkut ptica u proljeće.

Ljubav je svo bogatstvo svijeta
koje čovjek može pronaći
ali ne i potrošiti.

Angello Mijalić, 6.

Ljubav

Ljubav je lijepa kao cvijet,
Ljubav je velika kao svijet.
Ljubav se ne može kupiti,
Ljubav treba pronaći.

Kornelija Ercegović, 4.

HAIKU POEZIJA - *Kristijan Vidović, 5.*

Gljiva

Gljiva otrovna
Ime joj je muhara
I točkasta je.

Krafna

Krafna je slatka
U njoj je čokolada
Ali je mala.

Cvijet

Cvijet miriše
On je prekrasne boje
I velik je.

NAGRAĐENI RADOVI S NATJEČAJA ZA NAJBOLJU LJUBAVNU PJESMU POVODOM VALENTINOVA

Kristijan Vidović, 5.

Ljubav

Velika kao dinja,
Slatka kao jabuka,
Ponekad ljubičasta kao šljiva,
Točkasta i crvena kao gljiva,
Zavijena kao banana
Al' u srcu nam je glavna.

Anamarija Karabatić, 6.

Valentinovo

Postoji jedan dan
koji je svake
ljubavi vrijedan.

Ljubav nam je potrebna
kao ptici krila
jer bez nje bi sudbina naša
nesretna bila.

Frane Nadilo, 8.

Ljubavna kriza

Valentinovo je blizu
Dečki ulaze u krizu,
Za cure darove se sprema
Dečke hvata trema.
Za curu se dečki tuku
Kako bi dobili njenu ruku,
Za Valentinovo lijepo je svima
Jer taj dan sve štima.

Viktoria Hlavaček, 2.

Ljubavni haiku

Koća u luci
Galebi ljube more
U ranu zoru.

Svake se noći
Zaljubljeno gledaju
Mjesec i more.

Grle se s morem
U sjaju mjesečine
Mreže iz broda.

Marija Živković, 4.

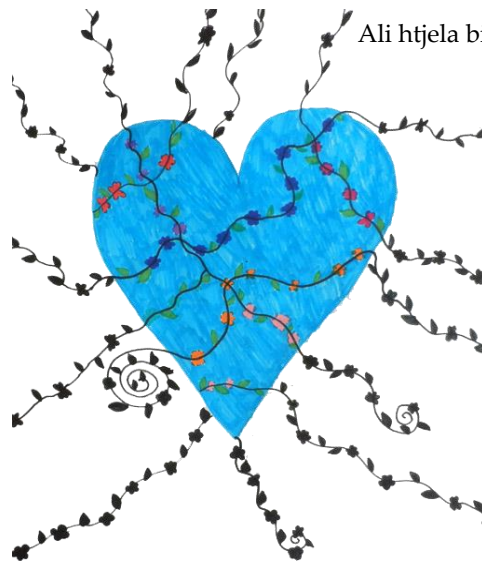
Ljubav

Ljubav su mora
Poput velikih voda.
Ljubav je potok što teče iz raja,
Putić što dva srca spaja.

Ljubav je stigla iz neke priče,
Jer svi snovi nekomu na nekog sličje.
Ljubav ne možeš dati svima,
Samo iskrenima.

Ljubav prava više se ne vraća
Samo se suzama plaća.
Ne znam što je ljubav još
Ali htjela bih da u mom životu nitko ne bude loš.

Andrea Biljaković, 4.

Ljubav

Ima jedan dečko
Ime mu je Srećko.
Jako mi se sviđa on,
Kad ga vidim pretvorim se u bonbon.
Šećer on je pravi,
O ljubavi tu se radi.
Dečko on je pravi,
Njegovo ime kod mene se slavi.
On je jako jak,
To je meni mrak.

Marija Živković, 4.

NAGRAĐENI RADOVI S NATJEČAJA ZA NAJBOLJI HAIKU POVODOM DANA ZMAJA U MARINI FRAPA

Deni Lušić, 5.

Veliki, jaki zmaj
U jezeru našem
Lijepo spava.

Viktoria Hlavaček, 2.

Svakog dana
Pogledom zmaj
Hvata ptica jata.

Branko Petrušić, 2.

Letio je, letio
Zeleni zmaj
S vatrom u ustima.

Ivan Paleka, 2.

Zmaj leti
Već na granu sleti,
Oštra granu ga ozlijedi.

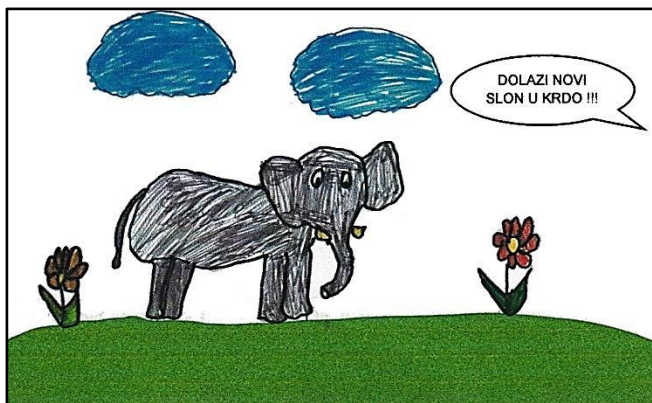
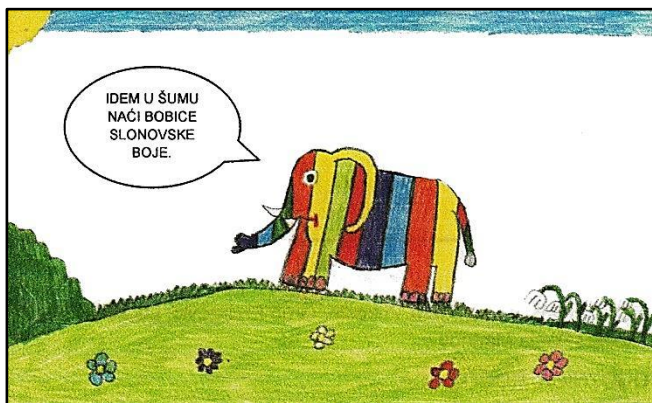
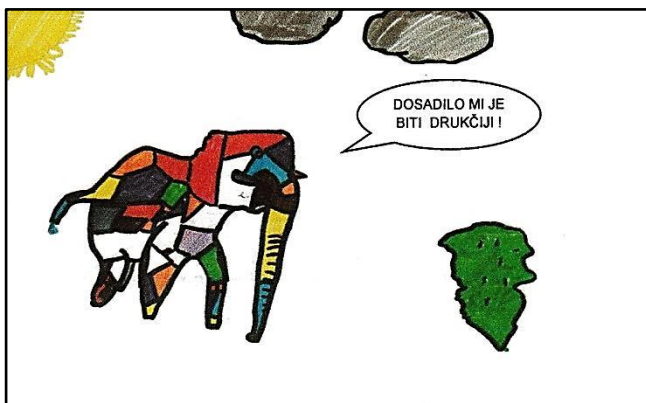
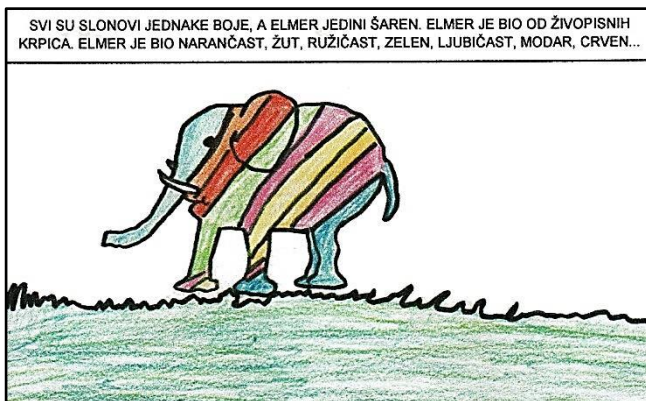
Deni Lušić, 5.

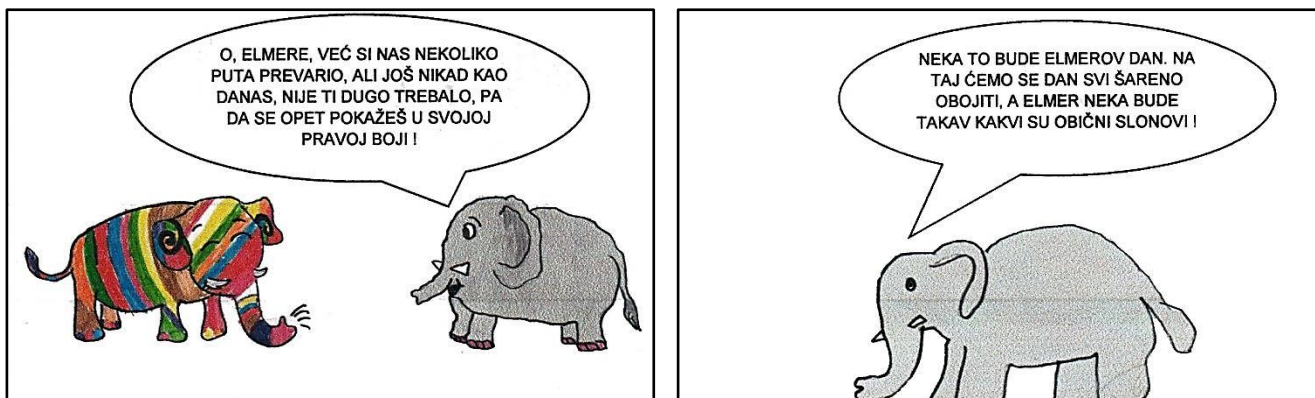
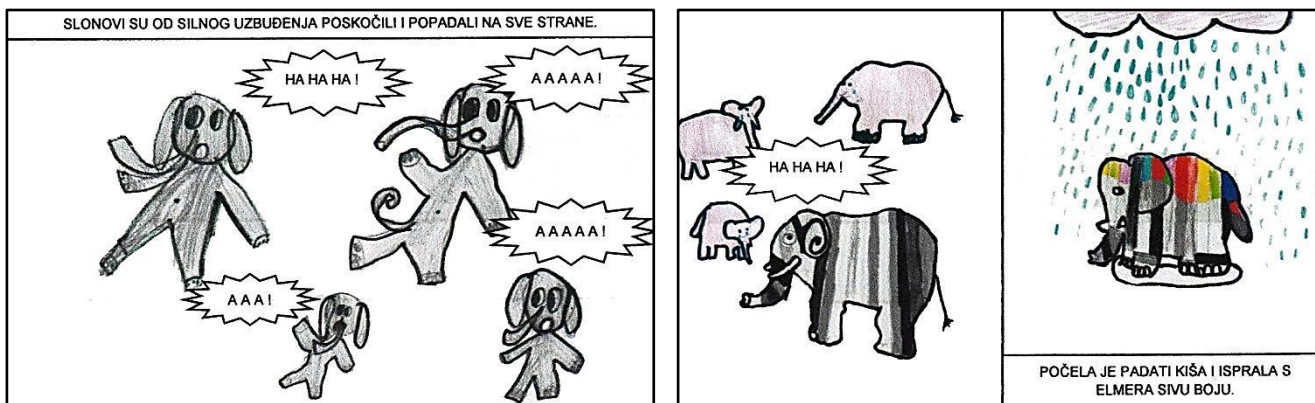

Anamarija Karabatić, 6.

ELMER

prema tekstu Davida McKea

ILUSTRIRALI:

Tea Radić, Ivan Paleka, Krešimir Vukadin, Marija Vlaić, Branko Petrušić, Gabriela Radić, Klara Vukadin, Grgo Ercegović, Lucija Radić, Viktoria Hlavaček, Luka Đaković i Paola Marinov

UČENICI 2. RAZREDA, OŠ ROGOZNICA, ROGOZNICA

MENTOR:

Višnja Junaković

Deni Lušić, 5. Što to vidi i čuje, a nema oči i uši? (kazom)
 Što prvo bude crno pa crveno pa sivo? (nejlgu)
Pitalice Kad me trebaš, odbaciš me, a kad me ne trebaš, uzmeš me? (ordis)
 Nisam mokar, a oko mene je voda. Kad me trebaju, zatvorim se, a kad ne otvorim se? (tsom)

Ana Ercegović, 8.

Maria Ena Slivka, 4.

Nikolina Radić, 8.

Alenka Lakatoš, 7.

Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

Sredinom listopada obilježili smo *Dane kruha i zahvalnosti za plodove zemlje*. Svaki razred pripremio je neku zanimljivu prezentaciju o kruhu, krušnim proizvodima ili drugim plodovima zemlje.

Učenici *prvog i drugog* razreda izvijestili su o svom posjetu pekari i pokazali nam kako se mijesi i peče kruh.

Trećaši su nam pričali i recitali o jabukama, a *četvrtiši* su nam pokazali kako se prave paprenjaci i licitarsko srce. Učenici *petog* razreda govorili su o svojstvima i važnosti ljekovitog bilja. *Šestaši* su imali prezentaciju o jabukama, ukazali su nam na važnost ovog voća i izradili lijep plakat. *Sedmaši* su nas upoznali s medom i s njegovim značenjem u prehrani. Oni su nas upoznali i s načinom nastajanja meda kao i sa životom pčela. Sve su potkrijepili zanimljivim fotografijama koje su sami snimili posjetivši košnice pčela u obližnjem selu. Ove godine imali smo i goste. Bili su to učenici 4. razreda iz OŠ Marina sa svojom učiteljicom *Sladanom Matijaš*. Oni su obogatili naš program jednim lijepim igrokazom o plodovima zemlje.

Sve skupa bilo je lijepo. Na kraju je naš svećenik *don Filip Rodić* blagoslovio stol i proizvode, a mi smo pohrli-li prema njemu kako bismo uživali u slasnom jelu. Stol je ubrzo bio čist, a mi smo se vratili na nastavu.

Alina Radić, 1.

Paola Glavurtić, voditeljica UZ „Krtol“

UZ „Krtol“ u Marini za Dane kruha

U nedjelju, 18. 10. 2015. godine, *Učenička zadruga „Krtol“* sudjelovala je na manifestaciji „Dani kruha i plodova zemlje“ u *Marini*, u organizaciji TZ Marina. Na trgu u centru Marine su se prigodnim štandovima predstavile brojne udruge, dječji vrtići, škole i OPG-ovi iz bliže okolice. Naša školska zadruga predstavila se svojim umjetničkim proizvodima i suvenirima u keramici, drvenim slikama s oblucima te mirisnim jastučićima od lavande. Na naše veliko zadovoljstvo, okupljeno pučanstvo je iskazalo osobito zanimanje za naše proizvode čije se oduševljenje na

koncu pokazalo i u konačnoj bilanci. Svoje trgovačke sposobnosti su, po tko zna koji put, iskazali naši vjerni i dugogodišnji zadrugari, učenici 7. razreda *Antonela Županović* i *Mario Bratanović*, a kao vrsna i uvjerljiva trgovkinja se iskazala i naša profesorica iz njemačkog jezika, *Gracia Rinčić*. U svakom slučaju, ovo je bila lijepa i ispunjena nedjelja koju su naši zadrugari iskoristili za druženje sa starim i nekim novim prijateljima, a pali su i dogovori za profesionalnu suradnju i neke buduće zadrugarske radionice.

Lucija Radić, 4.

Valentina Vidović, 8.

Sjećanje na Vukovar

I ove godine 18. studenog obilježili smo *Dan sjećanja na Vukovar*. Prije početka nastave minutom šutnje odali smo počast svim žrtvama Vukovara kao i svim žrtvama Domovinskog rata. Nakon toga jedna učenica je pročitala *Priču o gradu legendarnog Siniše Glavaševića*. Priča nas je još jednom vratila u prošlost i sjetila svih užasa rata, ali i podsjetila na to kako možemo oprostiti, ali i na to kako nikad ne smijemo zaboraviti. Još smo, povodom tog dana, izradili plakat o Vukovaru na kojemu smo izložili slike i tekstove o stradanju Vukovara. Plakat smo postavili u holu škole, a ispred njega smo zapalili svijeću za sve stradale u Vukovaru i diljem domovine. Dan ranije, 17. studenog u 17 sati mnoga djeca iz naše škole kao i neki učitelj okupili su se na Kopači oko rotora i tu smo također zapalili svijeće i pomolili se za sve žrtve Domovinskog rata.

Deni Lušić, 5.

Večer matematike

I ove godine, početkom mjeseca prosinca, održana je *večer matematike* u našoj školi.

Došli su učenici nižih i viših razreda. Rješavali smo lakše i teže zadatke pri čemu smo razvijali svoje mišljenje. Meni se sve veoma svidjelo. Lijepo smo se družili i dobro zabavili. Toliko je bilo dobro da jedva čekam da opet bude večer matematike. Svim učenicima, koji nisu došli tu večer, savjetujem da sljedeću godinu svakako dođu, da nam se pridruže i da uživaju u zanimljivom rješavanju matematičkih zadataka.

Tomislava Ercegović, 8.

Sveti Nikola

Povodom *svetog Nikole* odlučili smo obradovati najmlađe učenike u našoj školi.

Dvojica starijih učenika bili su sv. Nikola i Krampus. Oni su posjetili učenike prvog i drugog razreda. Dobri učenici dobili su slatkiše, a oni koji to nisu bili dobili su šibe.

Djeci se svidio susret sa svetim Nikolom i bili su veoma sretni.

Nakon kratkog druženja sa svetim Nikolom, djeca su otišla pogledati predstavu *Životinjsko carstvo* koja je bila vrlo zanimljiva.

Valentina Vidović, 8.

Božićna priredba

23. prosinca u našoj je školi održana *Božićna priredba*.

Kao i uvijek program je započeo himnom u izvedbi školskog pjevačkog zbora. Nakon toga slijedio je program ostalih učenika. Najprije su nastupili učenici prvog i drugog razreda. Oni su izveli prigodne recitacije i igrokaze kojima su nas ugodno zabavili. Posebno su bili zanimljivi prvaši koji nas svojim nastupom uvijek razvesele i nasmiju. U daljnjem tijeku uživali smo u lijepim pjesmama, igrokazima i plesnim točkama. Sve skupa trajalo je oko

jedan sat. Brojni roditelji su uživali u nastupu svoje djece. Veoma uspješna voditeljica bila je učenica 8. razreda

Nikolina Radić. Priredba je bila lijepa, raznolika i dobro uvježbana.

Tomislava Ercegović, 8.

Maškare

U utorak, 9. veljače imali smo nastavu poslijepodne. Razlog tome bile su *maškare*. Naime ove godine odlučili smo obilježiti maškare u poslijepodnevним satima. U školu smo došli u 14 h. Skoro svi učenici bili su maškaranani. Bilo je raznih maski, lijepih i originalnih. Najprije smo održali nekoliko sati nastave, a potom smo oko 16 sati, u povorci maškara, krenuli prema selu.

Na čelu povorke išao je jedan učenik koji je nosio natpis *Rogozničke maškare*, a za njim je išlo nekoliko učenika iz 8. razreda koji su vozili ovogodišnjeg krnju, gospodina *Franka Žicara*. Išli smo tako do kružnog toka gdje su nam se pridružile male maškare iz

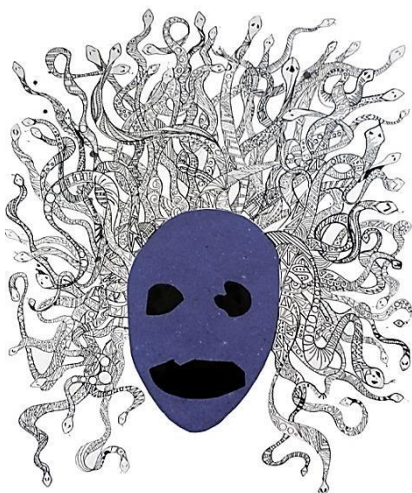

vrtića. Svi skupa krenuli smo prema Domu kulture. U povorci maškara nisu bila samo djeca, već je bilo i dosta roditelja. U Domu se održavala središnja svečanost, svirao je Jurin bend i slijedio je ples pod maskama.

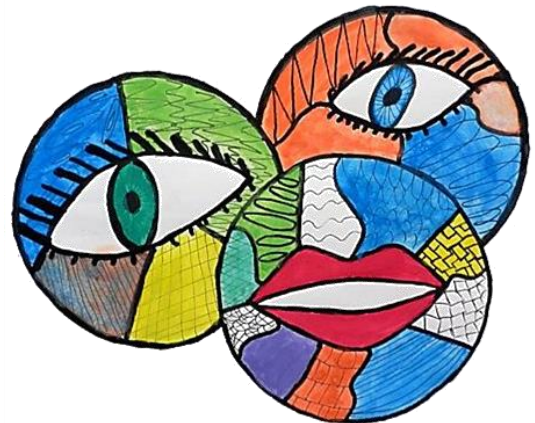
Maskenbal je trajao nešto više od jednog sata, a nakon toga bile su proglašene najljepše, najstrašnije, najružnije, najzvornije i druge maske. Bilo je dosta nagrada pa su mnogi bili veseli i razdragani. Program su veoma uspješno vodile Daniela, Sara i Kornelija, učenice 4. razreda.

Nakon podjele nagrada pročitana je optužnica Franku Žicaru, krivcu za

sva zlodjela koja su se dogodila u prošloj godini. Na kraju krivac je pošteno pogubljen, spaljen je kao što je i red. Nadamo se da su s njim otišle i sve ružne stvari i da će nam sljedeća godina biti ljepša i bolja.

Kristina Guteša, 8.

Toni Ercegović, 7.

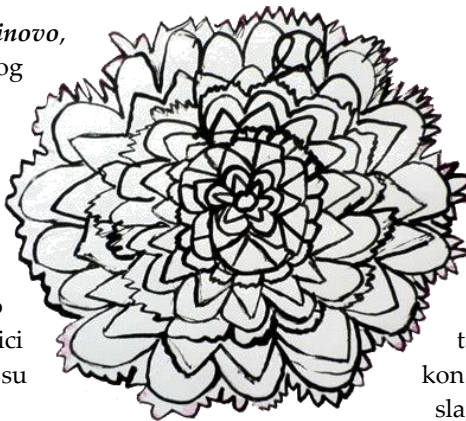
Valentina Vidović, 8.

Valentinovo

I ove godine obilježili smo *Valentinovo*, Dan zaljubljenih. Povodom tog lijepog blagdana opet smo, kao i lani, raspisali natječaj za najbolju ljubavnu pjesmu.

Tog dana imali smo mali prigodni program u holu škole.

Učenici šestog razreda podsjetili su nas na to što je Valentinovo, kako se obilježava i zašto se slavi. Učenici sedmog i osmog razreda pripremili su kratku raspravu o tome je li Valentinovo uistinu dan ljubavi ili samo

Laura Marinov, 3.

odraz potrošačkog društva.

Na kraju programa priopćeni su rezultati literarnog natječaja.

Ove godine nagrađeno je šest radova, tri iz nižih razreda i tri rada iz viših razreda. Svi nagrađeni učenici pročitali su svoje radove (vi ih pročitate u rubrici Literarni pokušaji), a nakon toga ravnateljica škole uručila im je slatke simbolične darove.

Sve skupa bilo je lijepo i veselo.

Tomislava Ercegović, 8.

Dani hrvatskog jezika

Svake godine od 11. do 17. ožujka obilježavaju se *Dani hrvatskog jezika*. Obilježili smo ih i u našoj školi. I ove godine organizirali smo kviz iz poznavanja hrvatskog jezika. Kviz je osmislila profesorica hrvatskog jezika, a pripremili su ga učenici sedmog razreda *Mario Bratanović* i *Mirna Nakić*. Na kvizu su sudjelovali učenici viših razreda podijeljeni u tri skupine. U svakoj skupini bila su četiri učenika, iz svakog razreda po jedan učenik. Pobjedila je skupina s najvećim brojem točnih odgovora.

Na kraju je ravnateljica škole članovima pobjedničke skupine uručila simbolične darove čestitajući na pobjedi.

Kviz je bio zanimljiv i svi smo nešto naučili pa bismo željeli da se održi i sljedeće godine.

Valentina Vidović, 8.

Dan plesa

Gotovo da se nije ni spominjao Dan plesa pa smo mislili da ga ove godine nećemo niti obilježiti. Međutim prevarili smo se jer su članovi ritmičke grupe naše škole cijelo vrijeme marljivo vježbali i pripremali program. Tako smo 29. travnja, iza velikog odmora, i ove godine obilježili *Sojetski dan plesa*.

Sve je počelo nastupom ritmičke grupe čiji su nam članovi predstavili nekoliko plesnih točaka. Drugi učenici promatrali su kako oni plešu, a neki među njima su lagano plesali. Vidjevši kako neki plešu, a nemaju hrabrosti uključiti se pravo u ples, neki su počeli skandirati njihova imena. Najprije se čulo: „Frane, Frane...“, a potom su se čula i neka druga imena. I Frane je zaplesao u svom

stilu. Ubrzo se priključio i Lorento, a za njim i drugi dječaci. U tom trenutku nastaje pravi preokret. Svi su zaplesali i hol naše škole postaje pravi plesni podij. Bilo je lijepo vidjeti kako plešu skupa djevojčice i

dječaci, učenici i učitelji i umjesto predviđenih desetak minuta plesa mi smo plesali cijeli sat u kojem smo svi uživali, a osmijeh na licima plesača govorio je o ljepoti doživljaja.

Valentina Vidović, 8.

Sadržajno zanimljiv tjedan obilježavanja Dana škole

U trećem tjednu mjeseca svibnja obilježili smo Dan škole. Cijeli taj tjedan, od 16. do 20. svibnja bio je ispunjen nizom aktivnosti.

Prvi dan započeo je otvaranjem izložbe likovnih radova pristiglih na 6. likovno-literarni natječaj *Povist mista moga* s ovogodišnjom temom *Neobična i strašna bića iz narodne predaje*. Izložbu je pripremila i svečano otvorila naša učiteljica likovne kulture *Paola Glavurtić*.

Drugi dan obilježili smo prezentacijom projekata naših učenika i učitelja. Prvi su se predstavili učenici 3. razreda i njihova učiteljica *Maja Pezelj Ercegović* projektom *Slike, boje i zvukovi stare Rogoznice*, koji je nastao kao pokušaj da se otrgnu zaboravu ljudi i događaji koji su obilježili Rogoznicu i njene stanovnike. Mitološki svijet Slavena pokazali su nam učenici 4. razreda pod vodstvom učiteljice *Jasne Dodić - Matošin* projektom *Slavenska mitologija*. O velikom engleskom književniku, kazališnom glumcu i redatelju govorila je učenica 8. razreda *Kristina Guteša* prezentirajući projekt *Shakespeare* koji je pripremila s učiteljicom engleskog jezika *Majom Janković*. Zašto baš rogozničko područje kao malo koje na tlu Hrvatske obiluje s toliko zavjetnih kapelica odgovore su potražili učenici 7. razreda s mentoricom *Nadom Balov* i predstavili u projektu *Zavjetne kapelice rogozničkog kraja*.

Tog dana imali smo kros utrku *Kopara* koju smo organizirali, po prvi put, u suradnji s učiteljem TZK-a *Dharmom Smolićem*. Učenici viših razreda trčali su oko poluotoka *Kopara*, a najboljima među njima podijeljene su medalje i nagrade. U ženskoj konkurenciji najbolja je bila *Barbara Paleka* iz 7. razreda, a u muškoj *Karlo Vidović* iz 8. razreda.

Treći dan održala se smotra klapske glazbe koja je proizašla iz želje za očuvanjem tradicionalnog zavičajnog glazbenog izričaja. U nastojanju da klapsku glazbu sačuva od zabo-

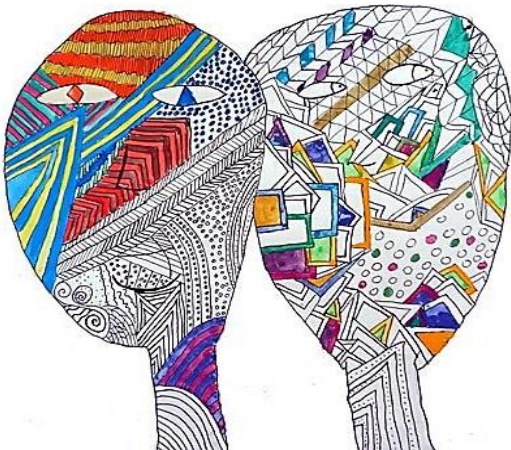
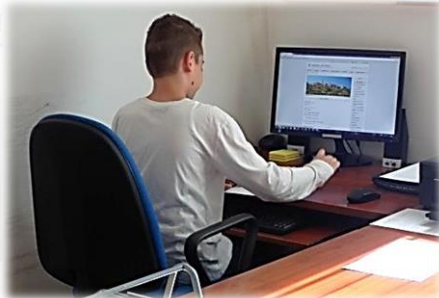

rava i prenese na mlade naraštaje OŠ Rogoznica već četvrti put u sklopu Dana škole, organizira *Smotru malih klapa*. Sudionici ovogodišnje smotre bili su naša mala klapa *Silebići*, tri učenika iz OŠ *Primošten*, mala klapa iz *PŠ Vrsine* i mandolinski sastav *KUU Andrija Matijaš-Pauk* iz *Marine*.

U četvrtak je održana središnja svečanost Dana škole na kojoj su priopćeni rezultati natječaja *Povist mista moga* i održana *školska priredba*. Nagradeni učenici čitali su svoje literarne radove, a potom su im uručene nagrade. Naši učenici pripremili su razne točke. Zanimljivim i duhovitim igrokazima, plesom i pjesmom zabavili su brojnu publiku. Kao Eko-škola ovu prigodu smo iskoristili i za *podizanje zelene zastave* čime smo obnovili eko status i potvrdili dobivanje srebrnog statusa.

Posljednji dan Dana škole učenici su imali priliku vidjeti kako je to raditi u školi. Jedan školski sat zamijenili smo uloge, pa su učenici na kratko preuzeli i vodili sve poslove u školi.

Kao pravi slavljenici dobili smo i poklone. Općina Rogoznica nam je povodom Dana škole poklonila gostovanje *Joze Boze* koji nas je zabavio predstavom *Čarobna zemlja Poštovanzanija*, a obitelj *Čaleta* nas je počastila vožnjom po Rogoznici s dva vlakića. Vožnjom smo "odvozili" i završili ovogodišnje Dane škole. Zahvaljujemo se našim učenicima i učiteljima koji su se ove godine posebno potrudili da Dane škole obilježimo na zanimljiv i dostojanstven način.

Alenka Lakatoš, 7.

Leo Bulić, 7.

Mia Radić, 3.

Debela palačinka kazališta Bumerang

U petak 23. listopada učenici prvog, drugog i trećeg razreda otišli su na lutkarsku predstavu u Dom kulture. Predstava *Debela palačinka* je počela u 9 sati, a izvodilo ju je kazalište *Bumerang* iz Splita. Trajala je oko 45 minuta a govorila je o upornom pekaru i njegovoj potrazi za pomoćnikom. Djeca iz vrtića su također gle-

dala predstavu i svi smo se dobro nasmijali. Bilo je jako poučno i zanimljivo.

Odmah nakon predstave učenici su krenuli u školu. Vratili su se puni dojmova u planirano vrijeme, ali malo gladni od želje za palačinkama.

Deni Lušić, 5.

Tatjana Ercegović, tajnica

Lutkarski mjuzikl - Lijepo putovanje Lijepom našom

U četvrtak, 20. travnja 2016. u našoj školi ugostili smo glumce *Produkcije Z* koji su za učenike nižih razreda izveli lutkarski mjuzikl pod nazivom *Lijepo putovanje Lijepom našom*.

Uz dva glumca i lutke, učenici su putovali Lijepom našom i, uz songove i slike, upoznavali je. Putovali su od Dubrovnika, preko Splita, Šibenika, Zadra, Rijeke, Pule, Zagreba, Plitvičkih jezera, Osijeka do Vukovara. Mijenjala su se i prijevozna sredstva. Putovali su autobusom, brodom, vlakom i avionom.

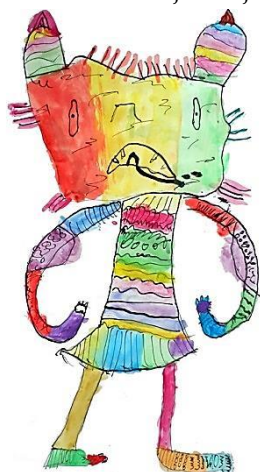
Veseli glumci i lutke animirali su sve učenike te je hol bio ispunjen pjesmom i smijehom.

Maja Janković, prof.

Županijsko natjecanje iz engleskog jezika

Bili smo domaćini Županijskog natjecanja iz engleskog jezika. U srijedu 24.2.2016. došli su učenici iz osnovnih i srednjih škola naše županije koji su postigli najbolje rezultate na školskom natjecanju. Bilo ih je pedesetak. Kao dobri domaćini potrudili smo se da boravak natjecatelja u našoj školi bude što ugodniji.

Teo Vlahović, 5.

Pripremili smo im kratki program dobrodošlice. Učenici drugog i trećeg razreda pjevali su i plesali školski

evergreen „Hockey Pokey“. Toma Klisović iz četvrtog razreda recitirao je smiješnu pjesmicu „Sausages with Icecream“, a dramska skupina četvrtog razreda uprizorila je „Snow White“. Bili su u kostimima, odlično su govorili engleski i savršeno glumili, kao i uvijek! Program je vodila Lucija Radić iz četvrtog razreda. Nakon što

se prisutnima obratila naša ravnateljica, učenici su krenuli u svoje učionice i natjecanje je počelo. Trajalo je dva sata. Neki učenici su postigli odlične rezultate, ali treba čestitati svima koji su pristupili ne samo ovom natjecanju nego svim natjecanjima na svim razinama i pokazali da želimo učiti i znati više.

ENGLISH

Tatjana Ercegović, tajnica

Prvaši i drugaši u posjetu Gradskoj knjižnici u Šibeniku

Učenici 1. i 2. razreda u pratnji svojih učiteljica, *Elvire Vukorepe* i *Višnje Junaković* 15. ožujka 2016. su bili u posjetu *Gradskoj knjižnici Juraj Šižgorić u Šibeniku*.

Posjet je bio edukativnog karaktera. Učenici 1. razreda saznali su nešto više o "Plesnoj haljini žutog maslačka" Sunčane Škrinjarić, a učenici 2. razreda o "Poštarskoj bajci" Karela Čapeka.

Grgo Ercegović, Viktorija Hlavaček i Tea Radić, 2.

Izlet na Gradinu

Učenici 1. i 2. razreda održali su u srijedu, 6. ožujka 2016. izvanučioničku nastavu na brdu *Gradina*.

Pješačili smo cijelo vrijeme. Vidjeli smo jezero Zmajevo oko i razne otoke: Lukvenjak, Kalebinjak, Jaz, Malu Smokvicu i Veliku Smokvicu. S vrha se vidi cijela Rogoznica i okolica.

Bilo nam je lijepo i rado bi otišli ponovo.

Laura Marinov, 3.

U očekivanju jeseni nastava i igra trećaša na vrhu Gradine

22. rujna 2015. išli smo na *Gradinu* održati nastavu izvan učionice iz hrvatskog, likovnog i prirode.

Pisali smo sastav, crtali Rogoznicu i orijentirali se u prostoru koristeći kompas. Vrijeme nas je poslužilo pa smo cijelo vrijeme uspona i sada, kada smo se popeli, vidjeli cijelu Rogoznicu, kao na dlanu. Sve oko nas je zeleno i pomalo vlažno. Vidimo i marinu Frapa i rogoznički most kojim svaki dan prolazim. Miris kadulje nas očarava, a ostale trave su pomalo suhe. More ispod nas je pla-

vo i nema valova nego izgleda kao ulje. U daljini vidimo malo selo Jarebinjak. Nebo je jednako plavo kao i more, nema oblaka, nego samo

tragovi aviona. Žvačemo kadulju da bi nam zubi bili zdraviji, a dah nam je od nje svjež. Čujemo cvrčka i malu tišinu. Mi bismo ostali cijeli dan.

Lovre Serdarević, 3.

Vanesa Golub, 3.

Laura Marinov, 3.

Tonino Radić, 3.

Izvanučionička nastava trećaaša na vrhu brda Kopara

Učenici trećeg razreda s učiteljicom su 27.10.2015. god. išli na vrh brda *Kopara*.

Do tamo su stigli šetnjom krenuvši iz škole. Kad su stigli dobili su plan Rogoznice u koji su morali ucrtati dogovorene znakove objekata pored kojih su prošli i ostalih važnih objekata u Rogoznici i naravno, orijentirati se u prostoru. Poslije toga su se malo igrali u labirintu od lavande, a zatim su gradili suhozid. Uz igru i priču vrijeme je brzo prošlo.

Laganom šetnjom su se vratili u školu. Bili su veoma zadovoljni jer su se lijepo zabavili i opet nešto novo naučili.

Lucija Medić, Larisa Vrdoljak, Vinko Miletić i Lovre Serdarević, 3.

Terenska nastava trećeg razreda u Šibeniku

Dana 15. ožujka 2016. učenici trećeg razreda u pratnji učiteljice posjetili su grad *Šibenik* i proširili znanja.

Stigavši u Šibenik, krenuli su od parka Roberta Visiania i vidjeli spomenik kralju Petru Krešimiru IV. Šetali su rivom i gradom i vidjeli stup srama, križ istine, četiri bunara, Vijećnicu, katedralu sv. Jakova, kamene glave, stupove bogatstva, spomenik Jurju Dalmatincu, mnoge portale i grbove na kućama u starom dijelu grada. Prošli su i pored najstarije građevine u gradu - crkvice sv. Krševana. Posjetili su Muzej grada Šibenika i katedralu sv. Jakova, a zatim obišli tvrđavu Barone i tvrđavu sv. Mihovila. Gledali su poučne filmove kroz AR naočale.

Posjetili su i Spomen park Šubićevac i slušali o Radi Končaru.

Povratak je bio iza 17 sati. Ovakav posjet napravite i vi jer je Šibenik predivan grad!

Luka Karabatić, 8.

Simona Biljaković, 8.

Lucija Medić, Vanesa Golub i Katarina Pavić, 3.

Škola u prirodi učenika trećeg razreda - Dvorac stara Sušica

U ponedjeljak, 9. svibnja 2016. god. krenuli smo u školu u prirodi u Staru Sušicu. Roditelji su nas ispratili i bilo je puno kufera i torbi. U veselom autobusu smo se zabavljali i pjevali.

Prvo smo se zaustavili kod *slapa Krčić*. Slap je bio jako velik i puno je prskao pa je nastala duga. Zatim smo stigli u *Ogulin* u rodnu kuću *Ivane Brlić Mažuranić*, gdje nas je dočekala Ivana s lijepim, velikim, crnim šeširom na glavi. Gledali smo film, pričali o bajkama i imali radionicu. Vozili smo se još neko vrijeme a zatim stigli u Zeleno srce Hrvatske, *Staru Sušicu*. Do soba smo jedva vukli teške kuferi. To poslijepodne smo se igrali u šumi oko dvorca. Bili smo jako uzbuđeni.

Sutradan smo išli u *špilju Lokvarka* i ušli smo 90 m pod zemlju. Stepene su bile jako strme i skliske, a bilo je i hladno. Vidjeli smo Lokvarsko jezero, a u *Delnicama* smo hranili srne i bijele jelene.

Sljedećeg dana smo išli u *NP Risnjak*. Dugo smo hodali šumom i vidjeli i naučili puno toga o biljkama i životinjama Gorskog kotara.

Danas pada kiša, ali se nadamo da će prestati i da ćemo posjetiti Zeleni vir i Vražji prolaz. Danas slavimo i deseti rođendan našeg prijatelja Tonija.

U petak ćemo kući, a po putu ćemo posjetiti utočište medvjeda u *Kutarevu*, solanu u *Ninu* i grad *Zadar*.

Pomalo smo tužni napustili dvorac, a u našim srcima će zauvijek ostati lijepo sjećanje na avanturu našeg djetinjstva.

Nikolina Radić, 8.

Nikolina Delale, 5.

Larisa Vrdoljak, 3.

Trećaši šetnjom do Smokvice

Cijeli 3. razred i ja otišli smo u Smokvicu. Krenuli smo od škole šetnjom. Prošli smo kraj vojarnе, koja je bila pomalo jeziva, okružena bodljikavom žicom. Pokraj vojarnе bio je zavezan magarac koji je bezbrižno pasao travu. Vidjeli smo lepršave leptire, razigrane cvjetice i mladu travu. Ispružili smo se na tvrdom, betonskom zidiću i slušali cvrkut ptica, vjetar, a bome i tišinu. Malo smo se odmorili, pa pošli dalje. Svra-

tili smo u prekrasno uređeno don Filipovo polje gdje su raskošne, pune i svježе masline radile hlad, pa smo opet sjeli, razgovarali i odmorili se. Nakon nekog vremena vraćali smo se i po putu vidjeli ugojene i čupave ovce koje su blejale na nas. Orijentirali smo se u prostoru i vidjeli Lanternu.

Kada smo došli u školu bili smo pomalo umorni ali zadovoljni.

Alina Radić, 1.

Jasna Dodić-Matošin, učitelj-savjetnik razredne nastave

Terenska nastava četvrtaša u Krapini, Trakošćanu i Zagrebu

U periodu od 20. listopada do 23. listopada 2015. organizirana je terenska nastava za učenike četvrtog razreda. Voditelj puta je **Jasna Dodić – Matošin**, učiteljica 4. razreda, a pratitelj **Nada Balov**, učiteljica povijesti i geografije. Nastava na terenu organizirana je kako bi učenici što bolje utvrdili obrađeno gradivo, te upoznali glavni grad Republike Hrvatske. Prvi dan putovanja posjetili smo Muzej krapinskih neandertalaca u **Krapini**, te obišli dvorac **Trakošćan**. Drugi dan predviđen je bio za obila-

zak stare jezgre grada **Zagreba**. Posjetili smo Muzej grada Zagreba, zgradu Sabora RH, obišli Kaptol i Gradec, posjetili zagrebačku prvostolnicu i crkvu sv. Franje. U poslijepodnevним satima posjetili smo ZOO Maksimir.

Treći dan je dan medijske kulture. Posjetili smo zgradu HNK Zagreb. Vodič nas je upoznao s interijerom kazališta, te proveo kroz sve prostore iza pozornice. Upoznali smo krojače, scenografe, kostimografe i druge koji marljivo rade iza svjetla

pozornice. Nakon toga smo obišli Hrvatski školski muzej i upoznali se sa školom u prošlosti. Onda je uslijedio obilazak zgrade HRT u Zagrebu. U poslijepodnevним satima posjetili smo Kazalište lutaka, sudjelovali u likovnoj radionici i gledali lutkarsku predstavu Maca papučarica. Četvrti dan je bio predviđen za obilazak Tvornice čokolade Kraš i zabavni dio za djecu je organiziran u Krašogradu.

Puni znanja i lijepih uspomena vratili smo u Rogoznicu.

Jasna Dodić - Matošin, učitelj - savjetnik razredne nastave

Terenska nastava učenika četvrtog razreda u Sinju

Učenici od četvrtog do osmog razreda u pratnji svojih učitelja *Jasne Dodić-Matošin* i *Nade Balov* 5. veljače 2016. posjetili su grad Sinj.

Obišli su *Muzej Sinjske alke* uz stručno vodstvo.

U *Svetištu Gospe Sinjske* dočeka ih je fra *Petar Klapež*, gvardijan i upravitelj Svetišta. Fra Petar je učenicima na lijep i zanimljiv način ispričao sve o Svetištu i slici Gospe Sinjske.

Nakon obilaska hipodroma u Sinju otišli su na seosko gospodarstvo *Mustang* gdje su u dobrom društvu imali priliku i jahati konje.

Na terenskoj nastavi pridružilo nam se i devet roditelja koji su s nama na

zanimljiv način učili o bogatoj kulturnoj baštini našeg zavičaja.

Jasna Dodić - Matošin, učitelj - savjetnik razredne nastave

Terenska nastava 4. r. i grupe učenika viših razreda u Splitu

Dana 25. svibnja 2016. učenici četvrtog razreda u pratnji svoje učiteljice *Jasne Dodić-Matošin*, te grupa učenika iz petog, šestog, sedmog i osmog razreda u pratnji svoje profesorice *Nade Balov* posjetili su Split.

Plan terenske nastave bio je posjetiti *Muzej arheoloških spomenika*, obići *Dioklecijanovu palaču*. Nakon obilaska palače uz stručno vodstvo gdje smo vidjeli i smjenu rimske straže, te su nas pozdravili Dioklecijan i Priske uputili smo se prema samostanu i crkvi *Gospe od Zdravlja*. U samostanu nas je dočeka fra Ante Branko Periša i ispričao nam sve o samostanu i životnom značenju naše nebeske majke. Na posljertku smo posjetili

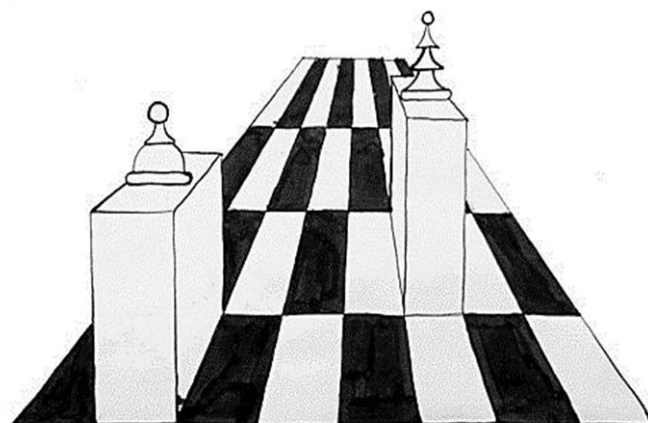
Poljud. Uz stručno vodstvo obišli smo *Hajdukov stadion* te naučili o prošlosti tog slavnog kluba. U trofejnoj sobi vidjeli smo brojne pehare

koje je osvojio taj klub.

Puni dojmova i znanja vratili smo se u Rogoznicu u kasnim poslijepodnevним satima.

Lucija Radić, 4.

Mario Bratanović, 7.

Jasna Dodić - Matošin, učitelj - savjetnik razredne nastave

Terenska nastava 4. r. - Sjeverni Velebit, Krk, Ogulin i Nin

U razdoblju od 1. do 3. lipnja 2016. nastavnice *Nade Balov* bili su na učenici četvrtog razreda u pratnji učiteljice *Jasne Dodić-Matošin* i

terenskoj nastavi. Prvi dan posjetili smo *NP Sjeverni*

Velebit i boravili na 1540 m/n. Ljepote Velebita očarale su nas.

Drugi dan proveli smo u obilasku otoka *Krk* i posjetili Franjevački samostan na otočiću *Košljun*. Potom smo posjetili *Bašku* i u crkvi sv. *Lucije* uz repliku *Baščanske ploče* ponovili svoje znanje o značenju ploče i glagoljice u hrvatskoj kulturnoj baštini.

Treći dan smo posjetili *Kuću bajke Ivane Brlić-Mažuranić*. Uz *Malika Tintilinića* uživali smo u veseloj radionici. Na povratku posjetili smo još gradić *Nin*, posjetili crkvu *Svetog Križa* i solanu.

Veseli i puni znanja vratili smo se u *Rogoznicu*.

Adriano Vidović, 5.

Petaši u Gradskoj knjižnici i samostanu sv. Luce u Šibeniku

Tijekom *Mjeseca knjige* učenici 5. razreda posjetili su Gradsku knjižnicu u Šibeniku i samostan svete Luce. Cilj posjeta bio je obrada lektire i razgledavanje muzeja u samostanu sestara dominikanki.

Krenuli smo u 8 sati, a u Šibenik smo došli nešto prije 9.

Najprije smo išli u *knjižnicu*. Prije lektire imali smo jednu kratku radionicu o međusobnom poznavanju, a zatim smo otišli u veliku dvoranu gdje smo imali kviz o pročitanoj romanu *Koko u Parizu*. Bili smo podijeljeni u dvije skupine i odgovarali smo na postavljena pitanja koja su bila različite težine. Na kraju je pobijedila jedna skupina s prednošću od pola boda. Bilo je zanimljivo i napeto. Nakon knjižnice imali smo kratku stanku kako bismo nešto pojeli.

Okrijepljeni, uputili smo se u *samostan svete Luce*. Tamo nas je dočekala vrlo susretljiva i draga časna sestra. Ona nas je provela kroz muzej u kojem smo vidjeli različite zanimljive stvari. Vidjeli smo stare kaleže, stare svećeničke odore, stare imenike i dnevnik i staru pravu šibensku kapu. Također smo vidjeli veoma stari Gospin kip koji pokazuje Gospu s kapom na glavi.

Razgledavanje muzeja bilo je veoma zanimljivo pa je vrijeme brzo prošlo, a mi smo se morali vratiti u našu *Rogoznicu*.

Antonela Čaleta, 6.

Petra Toić, 6.

Terenska nastava šestaša u Splitu

23. studenog 2015. šesti razred je išao na terensku nastavu u Arheološki muzej i u Muzej hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu. Išli smo u pratnji pedagoginje *Nede Babić* i naše razrednice *Paole Glavurtić*.

U *Arheološkom muzeju* vidjeli smo brojne oltarne pregrade i nadgrobne stele. U *Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika* jedna nas je gospođa provela kroz povijest raznih spomenika. U tom muzeju imali smo i radionicu. Morali smo prvo slovo svojega imena ukrasiti pleterom. Dok smo to radili, dobro smo se nasmijali. Obilazeći muzeje naučili smo dosta i vidjeli puno toga. Bilo je lijepo i zanimljivo. Vrijeme je brzo prošlo i mi smo se morali vratiti u našu Rogoznicu.

Marija Živković, 4.

Tomislava Ercegović, 8.

Osmaši i sedmaši u Vodicama

U sklopu nastave hrvatskog jezika negdje pri kraju mjeseca listopada učenici 8. i dio učenika 7. razreda išli su na izvanučioničku nastavu u *Vodice*. Išli smo zajedno s učenicima iz škole Primošten. Cilj našeg odlaska u Vodice bio je pogledati dokumentarni film *Ovisnost o internetu*. Film nije bio ni američki ni hrvatski već kineski. Film je prikazivao mlade ljude koji su toliko postali ovisni o internetu da su se morali liječiti. Film je bio

veoma zanimljiv i poučan. Bilo je teško gledati djecu i njihove roditelje koji su se zbog ovisnosti o internetu posve otuđili. Pogledavši ovaj film, naučili smo kako utjecaj video igrice može biti opasan ako se pretjera s igranjem.

Nije bio zanimljiv samo film već i druženje s učenicima iz druge škole. Dobro smo se zabavili, naučili nešto i stekli nova prijateljstva.

Deniz Goleš, 1.

Valentina Vidović, 8.

Zabavna i poučna ekskurzija osmaša u lijepoj Slavoniji

U prvoj polovini mjeseca rujna krenuli smo na našu, dugo očekivanu, ekskurziju. Za Slavoniju smo krenuli u ranim jutarnjim satima i na putu smo proveli oko četiri sata. U autobusu smo pričali i slušali glazbu, a neki su spavali.

Naše prvo odredište bilo je u Lici, u *Smiljanu*, rodnom mjestu Nikole Tesle. Tamo smo razgledali Memorijalni centar i posjetili rodnu kuću Nikole Tesle. Bili smo oduševljeni tim posjetom i izumima velikog znanstvenika.

Nakon toga ponovno smo se vozili i nakon nekoliko sati došli smo u *Slavonski Brod* gdje smo imali smještaj. U Slavonskom Brodu razgledali smo tvrđavu i jedan dio grada. Slavonski Brod nam se svima svidio, a pogotovo pogled na rijeku Savu. Navečer smo se smjestili u svojim hotelskim sobama i nakon večere otišli smo van. Te večeri pjevala je grupa *Colonia* pa smo se dobro zabavili, a razgledali smo i štandove na kojima su bile tradicionalne slavonske nošnje. Oko ponoći vratili smo se u hotel i potom smo se još neko vrijeme zabavljali u jednoj sobi. Ujutro, nakon doručka, krenuli smo u *Vukovar*. U Vukovaru je bilo veoma zanimljivo. Vidjeli smo bolnicu, grob-

lje tenkova, vodotoranj, bijeli križ, dvorac Eltz, vojarnu, groblje i Ovčaru. Svi smo se osjećali tužno, ali i ponosno. Nakon Vukovara krenuli smo u *Ilok* u kojem smo obišli čuvene iločke podrumce.

Završivši posjet Iloku, krenuli smo u *Vinkovce* gdje smo tu noć i spavali. Večer smo proveli u druženju i zabavi.

Sutradan posjetili smo *Kopački rit*. Tamo smo se susreli s

Toni Bulić, 5.

učenicima iz Korčule. Zajedno s njima brodom smo obišli Kopački rit, a nakon toga išli smo na ručak.

Nakon ručka uputili smo se prema *Osijeku*. To popodne razgledali smo ovaj lijepi grad u kojemu nam je također bilo veoma lijepo, ali i veoma vruće.

Nakon Osijeka otišli smo u *Našice* gdje smo razgledali dvorac Pejačević te zooški vrt u kojem su neki od nas držali zmije.

Četvrti dan ustali smo ranije, spremili se i krenuli u *Đakovo*. U Đakovu smo razgledali Đakovačku katedralu. Neko vrijeme smo se zadržali na korzu, a zatim smo se oprostili od Slavonije i krenuli put naše Rogoznice.

Ekскурzija je bila lijepa i zabavna. Puno smo vidjeli i naučili jer je Slavonija zaista predivna, a Slavonci dobri i širokogrudni, ali ipak mislim da ne bih mogla živjeti ondje jer bi mi nedostajala moja Dalmacija i naše more.

Tatjana Ercegović, tajnica

Zadruga Krtol najbolja na Međužupanijskoj smotri u Zadru

15. travnja 2016. na Narodnom trgu u *Zadru* održana je 3. *Međužupanijska smotra* učeničkih zadruga Zadarske i Šibensko-kninske županije.

Naša učenička zadruga Krtol, koju vodi učiteljica likovne kulture *Paola Glavurčić*, osvojila je najviše bodova Stru-

čnog povjerenstva u konkurenciji učeničkih zadruga Šibensko-kninske županije. Zahvaljujući toj pobjedi stekli smo pravo sudjelovanja na Državnom natjecanju učeničkog zadrugarstva, koje će se održati sredinom svibnja u Zagrebu.

Deni Lušić, 5.

Posjet Gornjoj Stubici

U sklopu projekta *Suradnja s drugim školama*, nekoliko učenika i učitelja naše škole posjetilo je *OŠ Matije Gupca* u *Gornjoj Stubici*.

U Zagorje smo krenuli u subotu, 13. veljače 2016., a vratili smo se u nedjelju navečer.

Osim što smo posjetili školu domaćina, u Stubici smo vidjeli i mnoge znamenitosti. Posjetili smo i razgledali *Muzej seljačkih buna*, prisustvovali uprizorenju bitke kod Stubice te razgledali Gornju i Donju Stubicu. Mi djeca prenoćili smo kod učenika iz tamošnje škole s kojima smo uspostavili nova poznanstva i pozvali ih na uzvratni posjet u našoj školi.

U Stubici nam je bilo lijepo jer smo vidjeli i naučili nešto novo, stekli

nova poznanstva i dobro se zabavili te bismo željeli da se nešto slično ovome ponovi.

Alenka Lakatoš, 7.

Uspjeh naših učenika u kickboxingu

Učenice 7. razreda **Barbara Paleka** i **Anđela Pandža** kao izvanškolsku aktivnost treniraju **kickboxing**. Sudjelovale su na raznim natjecanjima i postigle zapažen uspjeh.

Na **Europskom kupu u Karlovcu** održanom od 12. do 14. veljače 2016. Barbara je osvojila zlato i bronzcu, a Anđela srebro. Na ovom natjecanju uspješno su sudjelovali i učenici nižih razreda; **Ivan Paleka** osvojio je zlato, a **Andrea Biljaković** srebro.

27. ožujka 2016. Barbara Paleka sudjelovala je na **prvenstvu Hrvatske u Kostreni** i osvojila srebro.

3. travnja 2016. održan je **Međunarodni turnir** koji je svojom formom svečano otvorila upravo naša Barbara. Na ovom natjecanju osvojila je zlato i dva srebra, a Ivan Paleka zlato i bronzcu.

Konačno, 30. travnja 2016. u **Poreču** se održalo **prvenstvo Hrvatske** na kojem je Barbara osvojila srebro, a Anđela bronzcu.

Čestitamo našim sportašima! Cijela škola je ponosna na njih.

Simona Biljaković, 8.

Uspjeh u badmintonu

3. ožujka 2016. održano je **Županijsko natjecanje iz badmintona**. Natjecanje je održano u **Šibeniku** u OŠ Meterize.

Bilo je 11 ekipa; u ženskoj kategoriji 5, a u muškoj 6. Naša škola bila je zastupljena u objema kategorijama. Cijelo vrijeme natjecanja atmosfera je bila napeta i uzbuđujuća. Naše ekipe su bile veoma dobre. Ipak, djevojčice su bile malo uspješnije i zasluženo osvojile drugo mjesto. Dječaci su se hrabro borili do samoga kraja i završili na odličnom četvrtom mjestu.

Županijski prvak bila je OŠ Meterize koja je osvojila plasman na državno natjecanje.

Naši učenici su se vratili zadovoljni s postignutim rezultatima.

Valentina Vidović, 8.

Intervju sa Simonom

- **Bok, Simona!**

Bok

- **Želim napraviti jedan intervju s tobom.**

Može.

- **Prije nekoliko dana bila si na jednom natjecanju, možeš li mi reći o kojem se sportu radi?**

Da, naravno, radi se o badmintonu. Bilo je to županijsko natjecanje u badmintonu.

- **Koliko je učenika iz naše škole sudjelovalo?**

Osam učenika, četiri djevojčice i četiri dječaka.

- **Koliko je timova bilo na natjecanju?**

Na natjecanju je bilo deset timova.

- **Tko je bolje prošao, vi ili dječaci?**

Svi smo se jako trudili i dali smo sve od sebe, ali djevojčice su ipak bile malo uspješnije.

- **Kakav je bio vaš uspjeh?**

Mi smo osvojile drugo mjesto, ali nismo se uspjele plasirati na državno natjecanje.

- **Jeste li zadovoljne svojim uspjehom?**

Zadovoljne smo, no mislim da je moglo biti bolje.

- **Kako su prošli dječaci?**

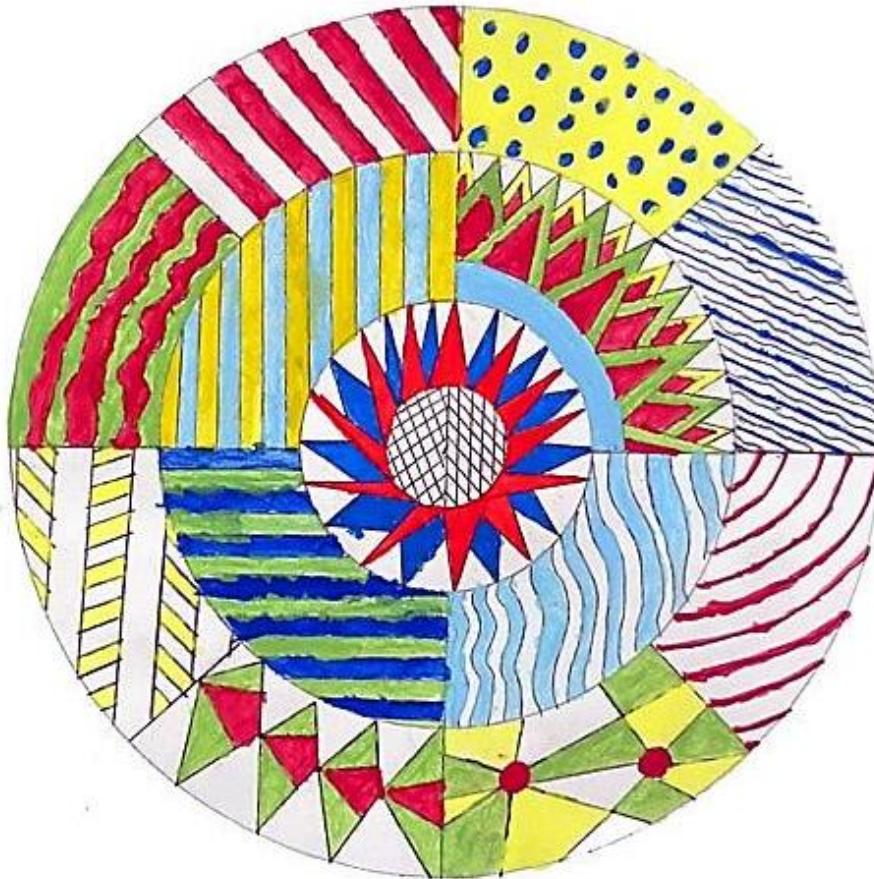
I oni su bili dobri, osvojili su četvrto mjesto.

- **Čestitam, postigli ste odličan uspjeh.**

Hvala.

- **Vjerujem da su svi bili ponosni na vaš uspjeh.**

Želim vam još puno uspjeha u daljnjim natjecanjima.

Osnovna škola Rogoznica

Ante Starčevića b.b.

22 203 Rogoznica

Telefon: 022/558 083, Telefax: 022/558 429

E-mail: ured@os-rogoznica.skole.hr

<http://os-rogoznica.skole.hr>